

Κυβερνήτες, μπάτσοι, αφεντικά,
εργατοπατέρες, διευθυντές
κλέβουν την ζωή μέσα απο τα χέρια μας.

ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΥΣ



ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ - ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΕΣ



Αυτές τις μέρες η Αθήνα ζεί μερικές απο τις ποίο όμορφες στιγμές της. Εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι είναι στο δρόμο συζητάνε, αμφισβητούν, συγκρούονται με αυτό που τους εκμεταλεύεται καθημερινά.

Οι άνθρωποι ενώνονται στους δρόμους, παίρνουν δύναμη απο την δύναμή τους, αναζητούν πάλι το χαμόγελο, την χαρά, την ίδια τους την ζωή.

Προεπαναστατική περίοδο; Τι σημασία έχει. Αυτό που συμβαίνει είναι παράξενο και μαγευτικό. Κανένας δεν ξέρει που θα καταλήξει **Ολοι ψάχνουν κάτι**. Ιδέες εκφράζονται, πρακτικές ζυμώνονται, σπάνε παλιοί φραγμοί, προκαταλήψεις εξαφανίζονται.

Κατι νέο συμβαίνει. Και αυτό το νέο είναι καλό. Παρόλες τις δυσκολίες και το φάσμα της πείνας, ερχόμαστε κοντά. Γνωριζόμαστε μεταξύ μας και αστειευόμαστε. Κάνουμε κάτι έξω απο τα συνηθισμένα. Καταλαμβάνουμε τους δρόμους όλο και πιο πολλοί. Και αυτοί που αμφισβητούν την δύναμή μας είναι όλο και πιο λίγοι. Η επιθυμία για ζωή συμπαρασύρει ακόμα και τους πιο φοβισμένους.

ΠΑΙΡΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΖΩΗ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ;

Σίγουρα διεκδικούμε και μπορούμε να φτάσουμε μακριά αν νιώσουμε βαθιά την δύναμη της ένωσης μας. Μπορούμε να πάμε μακριά αν απελευθερώσουμε όλη την αγριότητα της ανθρωπίνης αξιοπρέπειας. Μπορούμε να καταφέρουμε τα πάντα γιατί είμαστε τα πάντα.

ΧΟΥΝΤΑ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟ ΤΑ ΤΑΝΚΣ

Και αυτοι που φοβούνται την δύναμη της ένωσης μας, γιατί κινδυνεύουν να χάσουν τα προνομιά τους αντιδρούν όλο και πιο βίαια, όλο και πιο αυταρχικά. Κατεβάζουν τον στρατό εναντίον

του λαού.Εξαπολύουν τους γενίτσαρους τους τα ΜΑΤ εναντίον μας μόνο και μόνο γιατί θέλουμε να ζήσουμε.Φυλακίζουν τους συντρόφους μας γιατί το ψωμί είναι γλυκό και ο αγώνας γλυκότερος.Ας μην γελιόμαστε.Στην φιλελεύθερη δημοκρατία του σήμερα η ΕΣΑ του Ιωαννίδη είναι στην Αλεξάνδρας.Φοράει μπλέ στολή και εκσφεντονίζει δακρυγόνα.

ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΓΣΕΕ ΝΑ ΠΟΥΛΗΣΕΙ ΤΟΝ ΑΓΩΝΑ;

Είμαστε εδώ και πολύ καιρό στο δρόμο.Οι εργαζόμενοι στην ΕΑΣ είναι κοντά ενάμιση μήνα.Κρατάνε ψηλά την σημαία του αγώνα και όλο και περισσότερος κόσμος μπαίνει στο χορό.Τό πανηγύρι έχει αρχίσει και ο κόσμος το γλεντά.Και ξαφνικά κάποιος κλείνει την μουσική

Τα γουρούνια της ΓΣΕΕ(Κανελλόπουλος και σία) κουβεντιάζουν και τα βρίσκουν με τα αφεντικά. Χωρίς να ρωτήσουν κανένα, χωρίς κανείς να τους το έχει ζητήσει, λές και το εργατικό κίνημα. όλοι δηλ. εμείς είμαστε κτήμα τους. Λες και είμαστε στρατιωτάκια για να τους υπηρετούμε πειθήνια. Μα είναι σοβαρά πράγματα αυτά; Μας περνάνε για χαζούς; Και ποιοί νομίζουν ότι είναι επιτέλους; Ο μπαμπάς και η μαμά μας; Τα συνδικάτα είναι χρήσιμα όταν εκφράζουν την βάση τους. Μήπως πρέπει επιτέλους να μιλήσει η βάση;

ΝΑ ΡΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ; Η μισή αλήθεια είναι ψέμα

Διαδίδεται ευρέως ότι στόχος του κινήματος είναι να ρίξει την κυβέρνηση. Να διώξει τους δεξιούς και την κυβέρνηση του Μητσοτάκη. Κανένα πρόβλημα απολύτως. ΝΑ ΦΕΡΟΥΜΕ ΟΜΩΣ ΠΟΙΟΝ; Το ΠΑΣΟΚ και τον Παπανδρέου; Μα νομίζουν ότι μπορούν να μας κοροϊδεύουν έτσι απρόκλητα, να μας κάνουν να ξεχάσουμε αυτά που



ζήσαμε πριν λίγα χρόνια; Νομίζουν ότι δεν βλέπουμε τί γίνεται γύρω μας;

ΤΟ ΠΑΣΟΚ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ. Μιλάει για αναστολή των απεργιών, για διάλογο εργατών-αφεντικών. Οι Γεννηματάδες τσάβουν τις κοινωνικές ανατροπές. Φοβούνται (στην ουσία) αυτά που ζητάμε. Μήπως εξάλλου η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ δεν χτύπησε εργαζόμενους, μήπως δεν τσάκισε το εργατικό κίνημα στο όνομα του "σοσιαλισμού", δηλαδή της συνδιαχείρισης; Μήπως δεν ήταν το ΠΑΣΟΚ που φόρτωσε τις προβληματικές στην πλάτη των εργαζόμενων; Μήπως δεν είναι το ΠΑΣΟΚ που έστειλε το φοιτητικό κίνημα σπίτι του, για να καθηλωθεί μπροστά στα κομπιούτερ και στο ψέ της κοινωνικής αναρρίχησης; Μήπως το ΠΑΣΟΚ αρνήθηκε το ΝΑΤΟ, την ΕΟΚ, το Μάαστριχ;

Η ίδια όψη του νομίσματος, ή ίδια βρωμιά και δυσωδία...

Αυτοί που μας κυβερνούν δεν είναι μαλάκες. Είναι φασίστες, λακέδες, υπηρέτες της άρχουσας τάξης των Βαρδινογιάννηδων, των Λάτσηδων, των Κοκκάληδων, αλλά μαλάκες δεν είναι. Μέσα σε δύο χρόνια κατάφεραν πολλούς από τους σκοπούς τους. Είναι λάθος να τους υποτιμάμε, όπως είναι άλλο τόσο λάθος να τους υπερτιμάμε. Στην ουσία υπάρχουν χάρη στην υποστήριξη των αστών και στην δικιά μας αδιαφορία στο να ορίζουμε εμείς τους εαυτούς μας.

ΘΑ ΑΦΗΣΟΥΜΕ ΤΑ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΝΑ ΛΥΜΑΙΝΟΝΤΑΙ ΤΗ ΖΩΗ ΜΑΣ;

Η κυβέρνηση είναι υπηρέτες. Δεν είναι το κεφάλι. Είναι κατά κάποιο τρόπο οι εκτελεστές. (Αυτόνομοι ίσως σε σχέση με κάποια επιμέρους συμφέροντά τους, αλλά πάντα υπηρέτες του κεφάλαιου). ΟΙ ΝΟΝΟΙ, ΟΙ ΝΤΑΒΑΔΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΦΕΝ-

ΤΙΚΑ. Είναι αυτοί που κράτανε τον πλούτο στα χέρια τους. Είναι εκείνα τα ερπετά που δεν κάνουν τίποτα άλλο απο το να πίνουν το αίμα μας, να τρώνε το δίκιο μας, να θρονιάζονται πάνω σε αυτά που εμείς παράγουμε. Η άγνοια, ο φόβος μας, ο διαχωρισμός μας, τους έκαναν καθεστώς. Η γνώση, η ελευθερία, η αλληλεγγύη μεταξύ μας είναι που μπορεί να τους νικήσουν. Η ιστορία των εργατικών αγώνων και των προλεταριακών επαναστάσεων το δείχνει ξεκάθαρα.

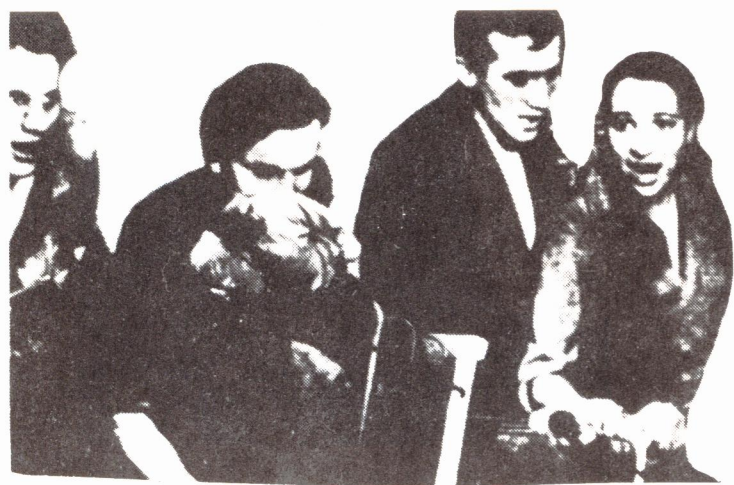
ΜΠΟΡΟΥΜΕ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟΥΣ

Κυβερνήτες, μπάτσοι, αφεντικά, εργατοπατέρες, διευθυντές. κλέβουν την ζωή μέσα απο τα χέρια μας.

Δεν παράγουν τίποτα και καρπώνονται τα πάντα.

Οι κυβερνήτες δεν κάνουν τίποτα για τον λαό που να μην μπορεί να το κάνει μόνος του. Οι μπάτσοι "προστατεύουν" τον λαό από το "έγκλημα" -αλλά δεν ξέρουμε να έχουν συλλάβει κανένα απο εκείνους που κλέβουν την εργατική μας δύναμη.(Κοσκωτάς και Σαλιαρέλης είναι μέσα για άλλους λόγους). Αυτοί που συνήθως ονομαζονται "κλέφτες" είναι άνθρωποι σαν και εμάς, άνεργοι, κυνηγημένοι, αποπροσανατολισμένοι. Τα αφεντικά κάναν την ιδιοκτησία και πετάξανε στην γωνία όλη την κοινωνία με λίγα ξερά κομμάτια ψωμί για δόλωμα.

Οι εργάτες βγήκαν στους δρόμους όχι γιατι τους κάλεσαν οι εργατοπατέρες σε κάτι τέτοιο. Ολοι βλέπουμε τι κάνει σήμερα η ΓΣΕΕ ή τί έγινε όταν οι εργαζόμενοι θέλησαν να πάρουνε τους συντρόφους τους απο τα δικαστήρια. Η επιθυμία και η οργή κατέληξε σε πένθιμη πορεία στους δρόμους της Αθήνας.



Που θέλουμε όμως να καταλήξουμε; Τι ζητάμε; ή Τι θα ήταν καλύτερο να ζητάμε;

ΤΑ ΘΕΛΟΥΜΕ ΟΛΑ

Θέλουμε επιτέλους να ορίζουμε την ζωή μας όπως εμείς θέλουμε. Θέλουμε ο τελευταίος λόγος να είναι ο δικός μας, όλων εμάς. Θέλουμε να αλλάξουμε τη ζωή μας. Να ζήσουμε χωρίς αφεντικά. Να δουλεύουμε λιγότερο και να χαιρόμαστε περισσότερο (επίσημες στατιστικές του 73 έδειξαν ότι με δικαιότερη κατανομή πλούτου και εργασίας 3 ώρες την ημέρα είναι αρκετές για να καλύψουν τις ανάγκες όλης της ανθρωπότητας). Θέλουμε να αλλάξουμε αυτή την πόλη που μας πνίγει. Να κάνουμε τα σπίτια μας όπως μας κάνει κέφι εμάς. Να διαμορφώσουμε τις γειτονιές μας όπως εμείς νομίζουνε καλύτερα. Θέλουμε να μοιράζουμε αυτά που εμείς παράγουμε όπως εμείς κρίνουμε πιο σωστά για το συμφέρον όλων μας και όχι για χαρὰ των λίγων.

Θέλουμε να ζούμε ελεύθεροι. Να καταργήσουμε την μισθωτή σκλαβιά, να αρχίσουμε πάλι να δημιουργούμε για μας και για όλη την κοινωνία. Θέλουμε να θεμελιώσουμε τον Κομμουνισμό και την Ελευθερία

ΝΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΟ ΟΝΕΙΡΟ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Οι καιροί είναι ώριμοι. Οι μάσκες της εκμετάλλευσης πέφτουν ή μια μετά την άλλη.

Έχουμε το όραμα. Η ιστορία μας δείχνει τα λάθη μας, μας διδάσκει τους τρόπους της απελευθέρωσης.

Ο ΜΟΝΟΣ ΔΡΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ Η ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ. Είναι η ένωση της βάσης. Είναι τα συμβούλια των εργαζόμενων, είναι οι επιτροπές γειτονιάς, είναι οι χιλιάδες ενώσεις των ενδιαφερόντων και των προβλημάτων μας.

Είναι η δημιουργία της βάσης, η αυτοδιαχείριση, τα συνδικά-
τα που λειτουργούν από τα κάτω προς τα πάνω και όχι αντίστροφα.
Είναι η απόλυτη γνώση των γεγονότων. Είναι ο απόλυτος έλεγχος
της βάσης στους εκλεγμένους και αναπάσα στιγμή υπόλογους και
ανακλητούς αντιπροσώπους.
Είναι ο οπλισμένος λαός που απαγορεύει κάθε επίδοξο φασισμό
να ξαναγεννηθεί, και που προστατεύει τα κεκτημένα του.
Είναι η ελεύθερη εκπαίδευση των παιδιών μας που διασφαλίζει
την συνέχεια. Αυτός που μεγαλώνει ελεύθερα, ποτέ δεν ανέχεται
κανένα πάνω από το κεφάλι του.
Απο τεχνική άποψη είναι η διαφορετική χρήση της τεχνολογίας
που μπορεί να λύσει πολλά προβλήματα διεύθυνσης και συντονι-
σμού, απαλλάσσοντας μας επίσης από τον σωματικό κόπο.
Είναι η κοινοκτημοσύνη και η απαγόρευση προνομίων για τον κα-
θένα. Είναι η άρνηση της ιδιοκτησίας και του κέρδους. Είναι
η αγάπη για τον άνθρωπο και η πίστη σε αυτόν.
Τίποτα άλλο δεν μπορεί να αλλάξει τη ζωή μας. Κανένας και τί-
ποτα δεν έχει δικαίωμα να ορίζει την ζωή και την δημιουργία μας.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΑΠΕΡΓΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΞΟΥΣΙΑΣΜΟ
ΑΝΘΡΩΠΟΥ ΑΠΟ ΑΝΘΡΩΠΟ

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΜΙΣΘΩΤΗ ΣΚΛΑΒΙΑ

ΓΕΝΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΖΩΗ ΤΗΝ ΕΥΤΥΧΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ
ΕΡΓΑΤΙΚΑ ΣΥΜΒΟΥΛΙΑ - ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΑΣ - ΤΩΡΑ.΄΄

